

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 marca 2018 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 marca 2018 r., odmówił wnioskodawcy J. P. (1), prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ, do dnia 1 stycznia 1999 r., nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił ubezpieczonemu, do stażu w szczególnych warunkach, okresów zatrudnienia:

1. Od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. na stanowiskach: „ślusarz remontowy”, „monter – spawacz – brygadzysta” w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach. W przedłożonych kartach wynagrodzeń za lata 1978 – 1986, 1988 – 1990 dodatek za pracę w szczególnych warunkach wyszczególniony jest jedynie w poszczególnych miesiącach. Brak jest podstaw do uznania pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
2. Od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. na stanowiskach „konserwator – ślusarz” w Zakładach (...) S.A. w K.. Istnieją niezgodności dotyczące nazewnictwa stanowiska pracy wyszczególnionego w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 3 sierpnia 1998 r. a wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r. W świadectwie pracy podano stanowisko „konserwator – ślusarz”, natomiast w wykazie B, dział III poz. 78 pkt 1 i 2 widnieją stanowiska – „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną” oraz „ostrzarz”. Nie wyszczególniono rodzaju wykonywanych prac.
3. Od 10 listopada 1973 r. do kwietnia 1976 r. z tytułu zatrudnienia w (...) w Ł. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach,
4. Od 6 maja 1976 r. do 28 lutego 1978 r. z tytułu zatrudnienia w Psi (...) w Ł. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uznał wnioskodawcy za udowodniony ogólny staż pracy wynoszący 25 lat i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 130 plik II akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 2 maja 2018 r. wnioskodawca J. P. (2) i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury z uwagi na prace w szczególnych warunkach

/odwołanie – k. 3 – 6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od powyższej decyzji. W uzasadnieniu przywołał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. P. (1) urodził się (...) Ma podstawowe wykształcenie .

/bezsporne/

W dniu 15 kwietnia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 4 akt ZUS/

Decyzją z dnia 14 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 kwietnia 2015 r. odmówił wnioskodawcy J. P. (1) prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r., nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia:

1. Od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. na stanowiskach: „ślusarz remontowy”, „monter – spawacz – brygadzysta” w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach. W przedłożonych kartach wynagrodzeń za lata 1978 – 1986, 1988 – 1990 dodatek za pracę w szczególnych warunkach wyszczególniony jest jedynie w poszczególnych miesiącach. Brak jest podstaw do uznania pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

2. Od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. na stanowiskach „konserwator – ślusarz” w Zakładach (...) S.A. w K.. Istnieją niezgodności dotyczące nazewnictwa stanowiska pracy wyszczególnionego w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 3 sierpnia 1998 r. a wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r. W świadectwie podano stanowisko „konserwator – ślusarz”, natomiast w wykazie B, dział III poz. 78 pkt 1 i 2 widnieją stanowiska – „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną” oraz „ostrzycz”. Nie wyszczególniono rodzaju wykonywanych prac.

Organ rentowy uznał wnioskodawcy za udowodniony ogólny staż pracy wynoszący 25 lat i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 69 plik II akt ZUS, k. 112 plik II akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. P. (1) i Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie VIII U 1758/15 zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. P. (1) prawo do emerytury poczynając od dnia 26 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony wykazał, iż w spornych okresach od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. oraz od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

/wyrok – k. 26 w aktach VIII U 1758/15, uzasadnienie – k. 28 – 30 w aktach VIII U 1758/15/

Apelację od w/w wyroku złożył organ rentowy i Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie sygn. akt III AUa 571/16 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że w pełni podziela stanowisko wyrażone w treści apelacji, że J. P. (1) z całą pewnością nie udowodnił pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., w okresie od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. Wnioskodawca nie załączył świadectwa potwierdzającego ten fakt, nadto z zeznań świadków i wyjaśnień samego ubezpieczonego, złożonych na rozprawie apelacyjnej nie wynika by ubezpieczony pracował tylko w szczególnych warunkach jako spawacz. Sąd Apelacyjny uznał zatem, że w tej sytuacji, nawet przy założeniu, że ubezpieczony udokumentował prace w szczególnych warunkach w drugim ze spornych okresów tj. od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. nie mógł on nabyć prawa do dochodzonej emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nie wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W oparciu o powyższe Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie od decyzji organu rentowego.

/wyrok – k. 52 w aktach VIII U 1758/15, uzasadnienie - k. 55 – 60 w aktach VIII U 1758/15/

W dniu 16 marca 2018 r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o emeryturę.

/bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 marca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 marca 2018 r. odmówił wnioskodawcy J. P. (1) prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15

lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia:

1. Od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. na stanowiskach: „ślusarz remontowy”, „monter – spawacz – brygadzysta” w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach. W przedłożonych kartach wynagrodzeń za lata 1978 – 1986, 1988 – 1990 dodatek za pracę w szczególnych warunkach wyszczególniony jest jedynie w poszczególnych miesiącach. Brak jest podstaw do uznania pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
2. Od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. na stanowiskach „konserwator – ślusarz” w Zakładach (...) S.A. w K.. Istnieją niezgodności dotyczące nazewnictwa stanowiska pracy wyszczególnionego w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 3 sierpnia 1998 r. a wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r. W świadectwie pracy podano stanowisko „konserwator – ślusarz”, natomiast w wykazie B, dział III poz. 78 pkt 1 i 2 widnieją stanowiska – „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną” oraz „ostrzarz”. Nie wyszczególniono rodzaju wykonywanych prac.
3. Od 10 listopada 1973 r. do kwietnia 1976 r. z tytułu zatrudnienia w (...) w Ł. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach,
4. Od 6 maja 1976 r. do 28 lutego 28 lutego 1978 r. z tytułu zatrudnienia w Psi (...) w Ł. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uznał wnioskodawcy za udowodniony ogólny staż pracy wynoszący 25 lat i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 130 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 29 października 1973 r. do 24 kwietnia 1974 r. uczęszczał na kurs spawania elektrycznego i w dnia 24 kwietnia 1974 r. zdał egzamin i uzyskał uprawnienia spawacza elektrycznego. Nadto od 14 czerwca 1985 r. uzyskał uprawnienia spawacza gazowego.

/świadectwo ukończenia kursu – k. 76 plik II akt ZUS, książeczka spawacza z 14.06.1985 r. – 75 plik II akt ZUS, odpis książeczki spawacza – k. 35, zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66/

Wnioskodawca od 27 października 1976 r. nabył uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych: koparki drenarskiej.

/uprawnienia – k. 75 plik II akt ZUS, zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66/

Ubezpieczony w okresie **od 10 listopada 1973 r. do 30 kwietnia 1976 r.** był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika w (...) i rurkarza – montera rusztowań rurkowych.

/świadectwo pracy – k. 5 plik I akt ZUS/

Podczas zatrudnienie ubezpieczony w okresie od 14 listopada 1974 r. do 31 października 1975 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/książeczka wojskowa – k. 3 – 4 plik I akt ZUS/

Początkowo ubezpieczony, jak zeznał – przez ok. miesiąc, pracował jako robotnik. Wykonywał prace budowlane. Po miesiącu zaczął pracować jako monter rusztowań rurowych. Praca ubezpieczonego polegała na montażu rusztowań

zewnątrznych. Najpierw rusztowania były ustawiane na podłożu, na nich ustawiane były rury. Rusztowania były do wykonywania tynku bądź powłok malarskich. Budynki były trzy lub czteropiętrowe. Jako monter konstrukcji stalowych wykonywał montaż konstrukcji, także z przeznaczeniem dla chowu bydła.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66, zeznania świadka J. K. z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:37:44 – 00:42:11 – płyta CD – k. 66/

W okresie od **6 maja 1976 r. do 28 lutego 1978 r.** na stanowisku operatora koparki wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadczenie pracy – k. 6 plik I akt ZUS/

Początkowo wnioskodawca w w/w Przedsiębiorstwie pracował jako pomocnik operatora koparki i uczył się jak obsługiwać koparkę, a następnie po uzyskaniu w 1976 r. uprawnień pracował jako operator koparki wielonaczyniowej, do końca zatrudnienia.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66, zeznania świadka W. K. z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:30:55 – 00:37:44 – płyta CD – k. 66/

Wnioskodawca był zatrudniony w **Przedsiębiorstwie (...) w Ł.** w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarz remontowy i monter – spawacz – brygadzysta w okresie **od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r.**

/świadczenie pracy – k. 7 plik I akt ZUS, k. 16 plik I akt ZUS, akta osobowe – k. 19 – 47/

Podczas zatrudnienia ubezpieczony pracował jako ślusarz remontowy, spawacz elektryczny i gazowy, monter konstrukcji stalowych. Pracował w systemie akordowym. Był także brygadzystą. Jako brygadzysta nie sporządzał raportów, nie wykonywał czynności administracyjnych – rozdzielał pracę pomiędzy członków brygady. Wnioskodawca wykonywał także konstrukcje stalowe.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66, zeznania świadka z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:42:11 – 00:46:59 – płyta CD – k. 66/

Podczas zatrudnienia ubezpieczony otrzymywał nieregularnie czyli nie w każdym miesiącu, dodatek za pracę w szkodliwych warunkach.

/karty wynagrodzeń – k. 46 – 59 plik II akt ZUS, k. 48 – 55/

Ubezpieczony był zatrudniony w okresie **od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. w Zakładach (...) w K.** w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku konserwatora – ślusarza.

/świadczenie pracy – k. 8 plik I akt ZUS, k. 18 plik II akt ZUS, akta osobowe w kopercie – k. 59/

Podczas zatrudnienia ubezpieczony pracował głównie na spawalni, wykonywał głównie czynności spawalnicze. Spawał konstrukcje do podnośników. Cięcie to element pracy spawalniczej. Otrzymywał mleko i zupe regeneracyjną. Nie otrzymywał dodatku za pracę w szczególnych warunkach.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:04:11 – 00:28:39 w zw. z zeznaniami – 00:57:34 – 01:06:43 – płyta CD – k. 66, zeznania świadka J. W. z dnia 23 lipca 2018 r. – 00:46:59 – 00:56:24 – płyta CD – k. 66/

Zakłady (...) Spółka Akcyjna w K. wystawiła ubezpieczonemu świadectwa pracy w szczególnych warunkach, z których wynika, że wnioskodawca w okresie od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku konserwatora – ślusarza w hutnictwie i przemyśle metalowym wymienionym w dziale III, poz. 78 pkt 11 i wykazu B stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

/świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 19 plik II akt ZUS, akta osobowe w kopercie – k. 59/

Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca posiada staż pracy wynoszący 25 lat i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych

/wyliczenia akta ZUS/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznań świadków: W. K., który pracował z wnioskodawcą w Przedsiębiorstwie (...), J. K., który pracował z wnioskodawcą w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego, S. S., który pracował z wnioskodawcą w Zakładzie (...), J. W., który pracował z wnioskodawcą w Zakładach (...), oraz zeznań wnioskodawcy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. S., tylko w zakresie fragmentu zeznania, że wnioskodawca wykonywał czynności spawalnicze, ale w zakresie pozostałych czynności, świadek S. S., jest niekonsekwentny w zeznaniach - oczywiście może to wynikać z upływu czasu od przedmiotowych zdarzeń [40 lat!!] Na przykład świadek zeznał: [44 minuta], że wnioskodawca nie wykonywał montażu, a pod koniec zeznania [45 minuta], że wnioskodawca także montował konstrukcje stalowe. Tak więc z zeznań tego, wnioskowanego przez wnioskodawcę świadka, także z obrazu jaki wynika z akt osobowych i z zeznań wnioskodawcy, nie można uzyskać innego obrazu – pracy wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., niż wynika z ustaleń Sądu Apelacyjnego w Łodzi, który, w postępowaniu w sprawie III AUa 571/16, **nie uznał tego okresu jako pracy w szczególnych warunkach.**

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. W., że jako nadzorujący prace wnioskodawcy w Zakładach (...) K., nie polecał mu do wykonywania innych czynności niż spawalnicze, ale jak podkreślił świadek w zeznaniach nie miał on wpływu na zapisy znajdujące się w dokumentach, i on sam nie uzyskał świadectwa prac w szczególnych warunkach z tych Zakładów.

Sąd Okręgowy ocenił i zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa

w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 wskazanego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Odnosząc się do powyższej, zwrócić należy uwagę, iż w postępowaniu przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych regulacja § 2 ust. 2 rozporządzenia z 1983 r., statuująca ograniczenia dowodowe, nie znajduje zastosowania. W postępowaniu przed tym sądem, według art. 473 k.p.c., nie stosuje się bowiem żadnych ograniczeń dowodowych, a więc każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Należy podkreślić, że nabycie prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym jest przywilejem w stosunku do nabywania emerytur w powszechnym wieku emerytalnym, przeto skorzystanie z tego prawa nie może podlegać uznaniu lub opierać się na wykładni rozszerzającej, ale powinno mieć oparcie w ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy, które spełniają prawne wymagania zakwalifikowania określonej pracy jako zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W orzecznictwie (por. np. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998 nr 21, poz. 638) przyjmuje się, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury w niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z rozważań zawartych w tym orzeczeniu, należy wyprowadzić, nadto, wniosek, iż - ze względu na charakter omawianego świadczenia (wcześniejsza emerytura) - przepisy rozporządzenia należy wyklądać ściśle.

W przedmiotowym stanie faktycznym, nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe, co do wieku oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy zakwestionował, jednak, wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak ustalił Sąd stanowisko to znajduje oparcie w obowiązujących w tym zakresie przepisach oraz w stanie faktycznym sprawy.

Należy, w tym miejscu, wskazać, że sporne okresy od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. i od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. jako okresy pracy w szczególnych warunkach były analizowane przez Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, który rozpoznając odwołanie ubezpieczonego od decyzji odmawiającej

prawa do emerytury z dnia 14 maja 2015 r., wyrokiem z dnia 28 stycznia 2016 r. sygn. akt VIII U 1758/15 zmienił zaskarżoną decyzję. Jednakże wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2017 r. sygn. **akt III AUa 571/16** Sąd Apelacyjny w Łodzi, po rozpoznaniu apelacji organu rentowego, zmienił zaskarżony wyrok i **oddalił odwołanie**. Wyrok jest prawomocny.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że J. P. (1) z całą pewnością nie udowodnił pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., w okresie od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. A co za tym idzie Sąd Apelacyjny uznał zatem, że w tej sytuacji, nawet przy założeniu, że ubezpieczony udokumentował prace w szczególnych warunkach w drugim ze spornych okresów tj. od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. nie mógł on nabyć prawa do dochodzonej emerytury w szczególnych warunkach, ponieważ nie wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Natomiast, jeśli chodzi o pozostałe sporne okresy od 10 listopada 1973 r. do 30 kwietnia 1976 r. oraz od 6 maja 1976 r. do 28 lutego 1978 r. to należy wskazać, że Sąd Okręgowy zapoznał się zarówno z zachowaną dokumentacją pracowniczą ubezpieczonego, jak również przesłuchał zawnioskowanych świadków - współpracowników ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, brak było podstaw do zakwestionowania, załączonej do akt sprawy, dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego, gdyż przedłożone dokumenty powstały wiele lat wcześniej, zanim ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. Zgodnie, zaś, z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, przy ustalaniu okresów zatrudnienia, w pierwszej kolejności, winny być uwzględniane dokumenty z przebiegu zatrudnienia, świadectwa pracy wystawione przez pracodawcę, umowy o pracę, angaże, legitymacje ubezpieczeniowe i inne dokumenty potwierdzające okresy ubezpieczenia. Dopiero, gdy dokumentacja pracownicza jest niepełna, lub zawiera pewne rozbieżności dopuszczalne jest posiłkowanie się zeznaniami świadków, ale jako dowodem uzupełniającym, potwierdzającym przebieg zatrudnienia (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 17 stycznia 2012 r., sygn. akt III AUa 1482/11, opubl. LEX nr 1110006).

Z zeznań świadków oraz ubezpieczonego jasno wynika, że podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. ubezpieczony pracował jako robotnik, a następnie jako monter konstrukcji stalowych. Praca ubezpieczonego polegała na montażu rusztowań zewnętrznych. Najpierw rusztowania były ustawiane na podłożu, na nich ustawiane były rury. Rusztowania były przeznaczone do wykonywania tynku bądź powłok malarskich. Budynki były trzy lub czteropiętrowe. Jako monter konstrukcji stalowych wykonywał montaż konstrukcji także z przeznaczeniem dla chowu bydła. Jak wynika z zeznań zarówno świadka J. K., jak i samego wnioskodawcy, wnioskodawca wykonywał rusztowania – od podłoża, od poziomu zero, to prawda, że do wysokości trzeciego lub czwartego piętra. Ale jak zeznał wnioskodawca wprost – najpierw pracował jako robotnik budowlany, wykonując prace budowlane. Jak zeznał przez ok. miesiąc, ale brak akt osobowych uniemożliwia dokładne określenie czasu, od którego wnioskodawcy powierzono wykonywanie czynności montera rusztowań rurowych, gdyż w chwili rozpoczęcia pracy 10 listopada 1973r. – to był listopad, potem miejsce zimowe, brak pewności czy prace na rusztowania już się rozpoczęły. A i tak, nawet, przyjmując, że wnioskodawca, od grudnia 1973r., [czyli po miejscu od rozpoczęcia pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego] rozpoczął prace jako monter, brak możliwości, wobec braku wystarczających środków dowodowych, a z uwagi na bezsporne zeznania – samego wnioskodawcy i świadka J. K., że wnioskodawca stawiał rusztowania nie tylko na wysokościach, **ale i na podłożu**. Zatem okres 10.11.1973-30.04.1976r. nie może, zdaniem Sądu, być zaliczony do pracy w szczególnych warunkach.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że prace takie jak: prace przy montażu konstrukcji metalowych **na wysokości** wymienione w wykazie w dziale V poz. 5 są pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Natomiast, jeśli chodzi o okres zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w (...)05.1976-28.02.1978r., to należy wskazać, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony od nabycia uprawnień do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych w dnia 27 października 1976 r. pracował jako operator koparki

wielonaczyniowej do końca zatrudnienia tj. do dnia 28 lutego 1978 r. czyli przez okres 1 rok i 4 miesiące i ten okres należy uznać za okres pracy w szczególnych warunkach.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że prace takie jak: prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych wymienione w wykazie w **dziale V poz. 3 są pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.**

W ocenie Sądu, w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego, brak przeszkód by w/w okres od 27 października 1976 r. do 28 lutego 1978 r. zaliczyć ubezpieczonemu do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że pomimo iż wnioskodawca spełnił pozostałe przesłanki do przyznania emerytury, a mianowicie: wieku – na dzień złożenia wniosku o emeryturę ukończył 60 rok życia, posiadania co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz niebycia członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ze względu na brak, wymaganego ustawowo, **15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze**, emerytura wnioskodawcy nie przysługuje.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

K.K.-W.